

Dziki jest piękny - o Januszu Korbelu

7 sierpnia 2015 roku w wieku 69 lat odszedł od nas Janusz Korbel. Pamiętamy Go jako ikonę polskiej ekologii, jako człowieka, który całe życie poświęcił ochronie przyrody i krajobrazu kulturowego Polski.

Z wykształcenia architekt, zawodowo pracował jako niezależny dziennikarz i działacz społeczny, był niewątpliwie prekursorem w wielu dziedzinach. Zapamiętamy Go zwłaszcza jako jednego z najwybitniejszych ojców założycieli polskiego ruchu ekologicznego. Uczył nas, jak wielki jest wpływ dzikiej, pierwotnej przyrody na egzystencję człowieka - że bez niej, bez wszystkich innych istot, które żyją na naszej planecie, nie przetrwamy.

Częścią wystawy „ARBORES VITAE - Ostatnia taka puszcza” jest tekst Janusza Korbela „Białowieża - paradise lost?”, Kraków, 2011 r. Fot. Krzysztof Derdacki

Humanista, pedagog związany ze szkołą tzw. ekologii głębokiej, wykształcił kilka pokoleń ludzi działających na rzecz środowiska - sam od dekad nieustraszenie angażował się w mozolną pracę na rzecz ochrony naszego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, ochrony krajobrazu, tożsamości lokalnej i tradycji. Był człowiekiem dialogu, rozmowy, mediacji, starającym się zawsze zrozumieć, a nawet usprawiedliwić drugą stronę. Jego działania zawsze miały charakter pokojowy. Przekonywał argumentami, wiedzą i holistycznym spojrzeniem na otaczającą rzeczywistość.

Jako legalista wierzący w konieczność i skuteczność wprowadzania w życie dobrych rozwiązań prawnych wytrwale walczył z poczynaniami pazernego lobby dążącego do spieniężenia naszych zasobów przyrodniczych, w tym do wycinki tych najbardziej dostojnych, prastarych drzewostanów Puszczy Białowieskiej. Udało Mu się doprowadzić do powstania zespołu ds. ochrony dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego Puszczy Białowieskiej przy prezydencie RP Lechu Kaczyńskim, dzięki czemu obszar chroniony Puszczy Białowieskiej został dwukrotnie powiększony oraz wpisany wraz z częścią białoruską Puszczy na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO (World Heritage List) pod nazwą *Bialowieza Forest*, jako wspólny obszar transgraniczny.

Od 23 czerwca 2014 r. obszar ten wraz ze strefą buforową obejmuje powierzchnię ponad 308 tys. ha po obu stronach granicy (przedtem - ok. 150 tys. ha). Ważne przy tym jest to, że Obszar Światowego Dziedzictwa rozszerzony został przede wszystkim po stronie polskiej.

Janusz odszedł tak nieoczekiwanie, w trakcie pracy nad następnym filmem. Jest to dla nas wielką, bolesną stratą. Dla nas wszystkich - dla rodziny, dla jego przyjaciół w Polsce i na świecie, gdzie miał liczne wspierające Go grono, dla polskiej przyrody. Jego odejście będzie zapewne wielką stratą także dla społeczności, w której żył, społeczności, którą widział jako wspólnotę - wspólnotę, którą jednoczą duch świadomości obywatelskiej i idea zrównoważonego rozwoju. Wspólnotę, o której powstanie wciąż na nowo zabiegał.

Dziś pozostawia nam swe dokonania i dzieło: setki fotografii, filmy, książki, ponad 300 tekstów, artykułów i esejów, m.in. w miesięczniku „Dziki Życie”, który założył w roku 1994. Zachowamy żywe wspomnienie Jego postawy - głęboko etycznej i otwartej na drugiego człowieka bez względu na poglądy religijne, kulturowe czy polityczne - a także Jego holistyczne podejście do rozwiązywania problemów. To wszystko będzie dla nas inspiracją, zobowiązaniem i wielkim wyzwaniem na przyszłość. Pójdziemy dalej Jego śladem, działając na rzecz ochrony naszej planety, bo pamiętamy, że *Dziki jest piękny!*

Sylvie i Krzysztof Derdaccy

Sylvie i Krzysztof Derdaccy - kuratorzy i organizatorzy plenerowych wystaw fotograficznych
ZIEMIA Z NIEBA, PLANETA OCEAN, ARBORES VITAE - Ostatnia taka puszcza.